

РЕШЕНИЕ

№ 37565

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **8646** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Р. В. Д. против Решение № 93-00-60/ 28.07.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в частта, в която му е отказан пълен достъп до обществена информация по негово заявление с вх. 93-00-60/14.07.2025 г.

С жалбата се иска отмяната на акта в оспорената му част, като се посочват доводи за неправилност и незаконосъобразност. Навежда се, че първоначално жалбоподателят е подал жалба до ИАМН за извършване на проверка на З. за спешна помощ на УМБАЛ „А. Сити клиник“, Сърдечно-съдов център, по отношение на спазване на утвърдените медицински стандарти при оказване на медицинска помощ на бащата на жалбоподателя - В. С. Д. на дата 21.02.2025 г., починал впоследствие на 01.03.2025 г. ИАМН извършила проверка, като на 09.07.2025 г. уведомила жалбоподателя с уведомително писмо по електронната му поща относно резултатите от проверката. Поради съмнения за бланкетност на отговора и неизясняване на случая, на 14.07.2025 г. Р. Д. подал втора жалба с искане за извършване на допълнителна и задълбочена проверка, включително от външен експерт. Заедно с жалбата приложено било и Заявление за достъп до обществена информация, по което било постановено оспореното решение. Твърди се още, че неоснователно ИАМН е предоставила само изготвените констативни протоколи, като заличила имената на служителите, които били назначени да извършат проверката в лечебното заведение, както и имената на лекарите, изразили становища в хода на проверката. Оспорен е мотивът, посочен в решението, че имената на специалистите представлявали лични данни и било

изразено несъгласие за предоставянето им. Разкриването на имената на специалистите, работили по проверката било поискано с оглед съмнения за конфликт на интереси с проверяваното лечебно заведение, както и поради съмнения в компетентността на проверяващите служители, и в този случай надделявал обществения интерес. Цитирана е практика на ВАС и АССГ, за която се твърди, че била относима към случая. Моли се за отмяната на акта в оспорваната му част. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично. Поддържа изцяло жалбата и моли за отмяната на решението в обжалваната му част. Претендира разноски.

Ответната страна- Главният секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ администрира жалбата, като изразява становище, че същата е неоснователна и необоснована. Сочи, че ИАМН била поискала от третите лица(работилите по проверката специалисти) съгласие по чл.31 от ЗДОИ за предоставяне на информация. Агенцията била съобразила изразеното изрично несъгласие от страна на служителите, като съгласно чл. 31, ал.4 от ЗДОИ, исканата обществена информация била предоставена в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засягала интересите на третите лица. Била извършена проверка съгласно чл.31, ал.5 от ЗДОИ дали в конкретния случай и въпреки изразеното несъгласие било налице надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията. При преценка за наличие на надделяващ обществен интерес се позовали на разпоредбата на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. ИАМН не била счела, че били налице данни, че се целяло разкриване на корупция и на злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на задължен субект. Представени са съдебни решения съответно на Адм. Съд- В., на АССГ, на ВАС и на Адм. Съд- П., които органът е счел за относими към процесния случай. Ответникът моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като изтъква, че същото е мотивирано, взето в предвидената от закона форма и при обсъждане на цялостната фактическа обстановка.

В съдебно заседание, представлява се от юрк. С., който оспорва жалбата като неоснователна и необоснована и моли за нейното отхвърляне. Претендира разноски. Представя и писмени бележки, в които отново излага позиция в подкрепа на постановения административен акт, и моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна и необоснована.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление на Р. В. Д., заведено с вх. № 93-00-60/14.07.2025 г. по описа на ИАМН. Заявлението е на подадено на основание ЗДОИ, като с него се искало предоставянето на хартиен носител на следната информация:

1. Във връзка с подадена Жалба с Вх.№96-00-302/18.03.2025 г., копие от констативен протокол от извършената проверка и от цялата преписка, която е налична в Изпълнителна агенция „Медицински надзор" по повод депозираната жалба;
2. Информация относно имената на служителите, които са извършили проверката по жалбата, посочена в т.1, както и информацията относно имената и специалността на външен експерт, ако такъв е бил определен да участва в проверката.

Органът е преценил, че заявлението отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и е било подадено от субект на правото на достъп до обществена информация по чл. 4, ал. 1 ЗДОИ.

С писмо 93-00-60/17.07.2025 г. от ИАМН заявителят е уведомен, че срокът за предоставяне на информацията ще бъде удължен с до 14 дни, тъй като исканата информация се отнасяла до трети лица и било необходимо тяхното съгласие за предоставянето ѝ.

Във връзка с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ с писма с изх. № 93-00-60/23.07.2025 г. ИАМН е предоставила на третите лица 7-дневен срок за изразяване на изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставянето на посочената информация.

С писма с вх. № 93-00-60/24.07.2025 г. третите лица отказват да дадат съгласие поисканата информация да бъде предоставена на Р. Д..

С оспореното Решение № 93-00-60 от 28.07.2025 г. е предоставен частичен достъп до обществена информация, поискана със заявление с вх. 93-00-60/14.07.2025 г., а именно: Констативни протоколи № КП-549/20.06.2025 г., № КП-544/20.06.2025 г., № 520/17.06.2025 г., № 518/17.06.2025 г. от извършена от ИАМН проверка, със заличени лични данни на лицата, посочени в тях. В акта се излагат мотиви, че исканите документи от проверката представлявали „служебна информация“ по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, като в конкретния случай издадените констативни протоколи били във връзка с възложените на ИАМН контролни функции. Прието е, че в тях се съдържала информация за резултатите от проверките, от които гражданите могли да си съставят мнение за дейността на агенцията, поради което тази информация следвало да се предостави на заявителя.

Органът обръща внимание, че искането за предоставяне на имената на назначените служители, извършили проверката, информация за имената и специалността на външен експерт (ако ИАМН е назначила) не можело да се удовлетвори. Отбелязва, че в проверките не бил участвал външен експерт. Излага още, че бил налице изричен отказ от страна на третите лица за предоставянето на процесната информация. Допълва, че съгласно чл. 31 ЗДОИ, когато е налице изричен отказ за предоставяне на исканата информация от страна на третото лице, то органът следвало да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. Посочва, че е била извършена проверка съгласно чл.31, ал.5 от ЗДОИ дали в конкретния случай и въпреки изразеното несъгласие било налице надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията. Аргументира се, че преценката за наличие на надделяващ обществен интерес изисквала да се вземе предвид разпоредбата на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, която указва кога е налице надделяващ обществен интерес. Органът приел, че нямало данни с какво била свързана поисканата информация, нито пък че се целяло разкриване на корупция и на злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на задължен субект.

Органът посочва още, че исканите документи съдържали и медицинската информация за пациент, която не била обществена информация, тъй като не била свързана с обществения живот на гражданите или такава, от която същите да могат да си съставят мнение за дейността на ИАМН. Тази информация касала лечебния процес на конкретно физическо лице и била от личен характер. Отчетено е, че информацията, отнасяща се до здравословното състояние на пациента, е достъпна до пациента, неговите наследници и роднини по права и по сребрена линия до

четвърта степен включително, на основание чл. 28б от Закона за здравето. В случая заявлението за достъп до обществена информация било подадено от Р. Д., който бил син на пациента, поради което медицинските данни не следвало да се заличават от констативните протоколи при предоставянето им на искателя.

Отбелязано е обаче, че съгласно чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ и в съответствие със Закона за защита на личните данни, информацията следвало да се предостави със заличени лични данни за служителите на ИАМН, участвали в проверката, тъй като тези данни не били обществена информация. Заета е позицията, че констативните протоколи, които съдържали информация, която била с характер на обществена информация и такава, от която гражданите можели да си съставят собствено мнение за дейността на ИАМН, следвало да се предоставят на искателя, с изключение на имената на служителите, извършили проверката - информацията, за която третите лица изразили изрично несъгласие за предоставяне. Органът приел, че констативните актове следвало да бъдат предоставени със заличените данни на третите лица, посочени в тях.

Решението е връчено на заявителя на място в ИАМН с приемо-предавателен протокол с дата 05.08.2025 г.

Представени са писма с рег. № 93-00-60/23.07.2025 г. до трети лица, с които са уведомени за постъпилото искане за предоставяне на достъп до обществена информация, като е изискано съгласието им на основание чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, както и съответно писма по реда на чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, съдържащи изрично несъгласие от третите лица.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в предписаната от закона форма и в съответствие с материалния закон.

Исканата информация безспорно има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая търсената информация е налична при задължения субект във връзка с правомощията на ИАМН по реда на чл. 4, ал.3 от Наредба № 1 от 26 март 2019 г. за условията и реда за извършване на проверки от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ - Ръководителите на лечебните заведения са длъжни да осигурят необходимите условия за провеждане на проверките, свободен достъп на определените със заповед на изп. директор на ИАМН да извършат проверката лица до използваните помещения и оборудване, до документацията и информацията, които са свързани с проверяваните дейности. Касае се за информация, свързана с проверка на ИАМН по подадена от Р. Д. жалба- преписи от констативен протокол и от цялата преписка, налична в агенцията, както и имената на служителите, които извършили проверката по постъпилата жалба. Относно изготвената преписка по извършената проверка, съдържаща констативни протоколи № КП-549/20.06.2025 г., № КП-544/20.06.2025 г., № 520/17.06.2025 г., №

518/17.06.2025 г. от извършена от ИАМН проверка, следва да се посочи, че проверката представлява контролна функция на ИАМН, което предопределя прозрачност и достъпност на тази информация, каквато е и основната цел на ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган, натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01 -103/09.10.2023 г. на изпълнителния директор на ИАМН на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, с която главният секретар на Изпълнителна агенция „медицински надзор“ е оправомощен да разглежда заявления за достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, съответно да постановява решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

При издаване на решението са спазени изискванията за форма по см. на чл. 59, ал. 2 във вр. ал. 3 АПК и специалната разпоредба на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, като са посочени и мотивите, обосноваващи основанията за органа да откаже да предостави исканата информация. Решението за предоставяне на частичен достъп е мотивирано, като заявителят е уведомен, че е налице изричен отказ от страна на трети лица за предоставянето на личните им данни, поради което същите са заличени в предоставените документи по преписката.

Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпоредба заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Предвид това, че е изискано съгласието на трети лица относно предоставянето на информация, срокът за произнасяне е продължен с още 14 дни – чл. 31, ал.1 ЗДОИ.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. За съществено се счита това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон по чл. 146, т.4 АПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ, а ответникът е задължен субект за предоставянето ѝ чл. 3, ал.1 ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал.1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените

по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им / чл. 12, ал. 1 и ал. 2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на исканата от заявителя информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени налице ли са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. С нормата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ императивно са предвидени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, или когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Съгласно чл. 37, ал. 2 ЗДОИ в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Както се посочи, ответникът е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Поисканата информация от заявлението на жалбоподателя за достъп до обществена информация, във връзка с проверката от ИАМН, е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и по своя характер представлява служебна - информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, съгласно чл. 11 от ЗДОИ.

Фактическите основания послужили за постановения отказ по заявлението са, че исканата обществена информация се отнася до трети лица и същите са изразили изрично несъгласие за предоставяне на информацията по отношение на техните имена. Като правно основание се сочи разпоредбата на чл.2, ал.5 от ЗДОИ, според която този закон не се прилага в случаите, когато се иска достъп до лични данни. Този извод на административния орган следва да бъде потвърден от настоящия състав. Действително имената на физическите лица членове на експертната комисия /по т.2 от заявлението/ са лични данни, като следва да се отбележи, че не е налице отказ спрямо имената на външния консултант/т.2 от заявлението/, тъй като в хода на проверката такъв не е бил назначаван. Защитата съгласно Закона за защита личните данни е приложима, когато исканата информация не е обществена, като е необходимо във всеки конкретен случай да се направи преценка на баланса между правото на достъп и на защитата на лични данни. Аргумент за това е разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, в която е предвидено като основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, случаите когато достъпът засяга интересите на трето лице и лицето изрично е отказало предоставянето на информацията. В обжалваното решение се сочи, че органът е спазил процедурата по чл.31 от ЗДОИ и че са постъпили отговори от лицата, в които същите изрично изразяват несъгласие за предоставяне на информация по отношение на техните лични данни. В приложеното по делото придружително писмо е записано, че е предоставена цялата административна преписка по издаденото Решение, като от същата е видно, че е било изискано изрично писмено съгласие, от трети лица във връзка с предоставянето на информация на жалбоподателя.

Действително, в чл. 31, ал. 4 ЗДОИ е предвидена възможност при наличие на изрично несъгласие на третото лице органът, от който е поискана информацията, да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице, но в случай че е налице изключението, регламентирано в чл. 37, ал. 1, т. 2, или хипотезата на „надделяващ обществен интерес“. Понятието „надделяващ обществен интерес“ е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Доводи в тази насока жалбоподателят не е обосновал нито в производството пред административния орган, нито пред съда. От съдържанието на документите, изхождащи от незадължени по ЗДОИ субекти, каквито са третите лица, не може да се разкрие информация, целяща да разкрие корупция и злоупотреба с власт, повишаване на

прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ / така решение № 146/08.01.2014г. по адм.д. № 7182/2013 г. на ВАС, VII отделение/.

Цитираната практика от жалбоподателя, според която имената на лицата, които упражняват властнически правомощия и издават актове в качеството си на държавен орган, представлява официална обществена информация и достъпа до тази информация е свободен, но в настоящия случай не се касае за лица, които попадат в тази категория. В тази връзка изрично законодателят с нормата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ е изключил от приложното поле на този закон информацията, представляваща лични данни, като достъпа до нея следва да се осъществява при условията и по реда на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ "лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. Идентично определение е дадено и в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, като в под "всяка информация, отнасяща се до физическото лице, чрез която същото може да бъде идентифицирано" следва да се разбира и неговото име, което е основен белег за идентифицирането на дадено лице.

По тези съображения, съдът намира, че отказът е обоснован и че не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, във връзка с процедурата по чл.31 от ЗДОИ.

Оспореният акт не противоречи и на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай предоставяне на данни за третите лица, чиито интереси се засягат от исканата информация, по никакъв начин не е относимо към дейността на задължения субект. Поради това, като е приел, че информацията засяга трети лица, изразили изрично несъгласие и при липсата на надделяващ обществен интерес, органът е постановил правилно решение и е постановил частичен достъп до исканата обществена информация със заличаване на личните данни на третите лица.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което и следва да бъде потвърден, съответно жалбата следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължат разноски, като същия претендира такива за юрисконсултско възнаграждение. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност на делото в размер на 200, 00 лв. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, пр. последно АПК, Административен съд София – град, 76 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. В. Д. срещу решение № 93-00-60/ 28.07.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в частта, с която се отказва достъп до исканата обществена информация.

ОСЪЖДА Р. В. Д. да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ сумата от 200 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.